

HET ORAKEL MET DE GLEUF

Mijn dochttertje van zeven is het slimste kind ter wereld. Elke dag opnieuw logenstraft zij de stelling van onze voorouders dat de appel niet ver van de boom valt.

Keer op keer komt het joch met verbazingwekkende empirische vaststellingen voor de pinnen. Omdat zij nog te jong is om te publiceren in Science of Nature, deelt zij haar ontdekkingen met mij.

“Kijk papa, niet elk lieveheersbeestje heeft evenveel stipjes.”

“Kijk papa, deze verf gaat niet meer weg met water.”

En onlangs, haar wetenschappelijke magnum opus: “PAPA! KIJK! DEZE! POP! BLIJFT! DRIJVEN!”

Het talent om verwonderd te staan – het DNA waaruit elke wetenschapper is opgetrokken – ebt weg met de tijd. Mijn vloedlijn lijkt op deze van de Mont-Saint-Michel: ze bevindt zich achter de horizon. Groot was dan ook mijn verbazing toen, naar aanleiding van deze column, diep in mij een zeldzaam vonkje van verwondering oplichtte:

ik realiseerde me plots dat ik langs mijn brievenbus in de toekomst kan kijken.

De allereerste brievenbus dook op in Parijs, anno 1653. Dat is dus welgeteld 362 jaar vòòr het woord “storydoing” zijn intrede deed. En toch schuift mijn *inwerpopening* – zoals in Nederland de brievenbus officieel heet – deze nieuwe marketingtrend al decennialang onder mijn neus.

Elke mailing die de eerste zeven seconden overleeft, bezorgt mij immers een storydoing-ervaring, al dan niet in de beoogde richting. Om het u makkelijk te maken, heb ik enkele voorbeelden in een overzicht gegoten.

Wat in mijn brievenbus viel	Het beoogde storydoing-effect	Hoe ik heb gehandeld
Een mailing van een organisatie die vecht tegen kanker, waarin schrijnende getuigenissen aan bod komen.	Kanker is erg. Maar je kan wel degelijk iets doen om deze mensen te helpen.	Ik stort elk kwartaal een druppel op een hete plaat. Gelukkig maken vele druppels een zee.
Een aangetekende brief vanwege de gemeente, met een PV omdat ik de verkeerde vuilniszakken buiten had gezet.	Wij zijn een overheid met oor voor de burger. Voer dus uw argumenten aan om deze vreselijke misdaad te vergoelijken.	Ik heb geen argumenten aangevoerd, maar een brief teruggestreven met gelukwensen voor hun prima werk. Zonder hun wakend oog zou de straat immers in een vuilnisbelt veranderen.
Een fraaie brochure over het nieuwste sportmodel van een Duits automerk.	Kom een testrit maken, want met deze auto onder je zitvlak ben je geslaagd in het leven.	Ik vulde zes kruisjes in op een formulier van de Nationale Loterij.

Sinds deze aha-erlebnis bekijk ik mijn brievenbus met andere ogen. Ik glijd mijn hand naar binnen met een geest ontvankelijk voor verwondering. Welke trend uit de toekomst zal je mij vandaag vertellen, o orakel met de gleuf? Tot dusver doet het ding er nog het zwijgen toe, maar mijn brievenbusmoment is nu nog spannender dan anders.

En wat dat PV betreft: de boete is me kwijtgescholden.